

ren sagde, at nu ville vi gøre noget for landdistrikterne.

Vi har gjort rigtigt meget for landdistrikterne, men – og der er et men – vi er ikke færdige endnu. Der er meget mere, der kan gøres for landdistrikterne. Det må ikke være nogen sovepude, at det går godt. Men vi er på rette vej, og der sker utrolig meget positivt derude; det kan man jo se af landdistriktsredegørelsen, som er forelagt af indenrigsministeren. Der er allerede sket rigtig meget derude, og med landdistriktsprogrammet, som vi vedtog sammen med Dansk Folkeparti og regeringen, satte vi jo også midler af til, at vi kan foretage os endnu mere ude i landdistrikterne.

Kl. 18.10

Men lad os så lige slå fast en gang for alle: Vi skal ikke blive ved med kun at se på økonomien, for det er jo ikke kun økonomi, der skaber væksten og initiativerne ude i landdistrikterne.

For det første er det jo en stor opgave for kommunerne – indenrigsministeren var inde på det før – at få lavet en landdistriktspolitik i den enkelte kommune og få fortalt, hvad man vil med yderområderne i den enkelte kommune.

For det andet er det en opgave for kommunerne også at være med til at skabe vækst ude i de enkelte landsbyer.

Jeg kan huske fra min tid som borgmester, at der, hvor ildsjælene var, var der, hvor tingene skete; det var der, hvor der virkelig kom gang i tingene. Og man kunne jo aldrig nogen sinde finde på at gå hen og lukke et forsamlingshus eller fjerne baggrunden for et dilleantteater, hvis ildsjælene virkelig opererede i området. Så det er jo et spørgsmål om at tage initiativer og have engagement, og at man i den enkelte kommune kan fortælle, hvad det er, man ønsker.

Her kommer så LAG'erne ind i billedet, de lokale aktionsgrupper, som kan være med til at skabe nye initiativer, ny vækst, ny dynamik ude i yderområderne. Der har vi været med til at afsætte en del midler – nogle vil måske sige for få og prøve at komme med en begrundelse.

Det er fair nok, at vi ikke var enige om, at vi ikke skulle frigive hele det beløb, der var udmeldt fra starten af, i år 2007 og år 2008. Men vi har en tro på, at LAG'erne ikke ville kunne komme helt så meget på plads og få helt så mange projekter sat i værk, og så mener vi, at det vil være forsvarligt at nøjes med et mindre beløb, som stadig væk er mere end dobbelt så stort, som det var, da vi overtog det. Men hver en krone, som vi har nedsat det med – og jeg gentager

det gerne, for det er åbenbart stadig væk ikke trængt ind alle steder – hver en krone, vi har taget fra de 1,1 mia. kr., er stadig væk penge, der står klar til brug frem til 2013.

Jeg vil gerne sige i forbindelse med landdistriktsprogrammet, at der gjorde vi meget ud af at sørge for, at der blev skabt muligheder for vækst i landdistrikterne, bl.a. til at fastholde mindre brug i form af mulighed for at starte økologisk landbrug, få støtte til økologi; det ville vi meget gerne støtte op om.

Men det havde så også en omkostning – det skal jeg sige her klart og tydeligt – og den vil komme til at indgå i vores forhandlinger, når vi skal forhandle videre fra 2009 og fremefter; omkostningen er, at det i første omgang skete på bekostning af penge til miljø. Jeg vil sige meget klart – det har jeg også sagt til fødevarerministeren i forhandlingerne – at vi brugte midlerne på at sikre økologi og fødevarer, men at vi har et efterslæb med hensyn til miljøet, som så vil komme til at blive mærkbart i årene fremover.

Jeg synes, at der er al mulig grund til at prøve at fjerne den der negativitet og tussmørkestemning, som oppositionen ønsker at lægge over landdistrikterne. Jeg synes, der er al mulig grund til at tro på, at der er en fremtid også i landdistrikterne. Der er en fremtid ikke alene med de midler, men ved hjælp af de midler, som vi har afsat til det her, og så med de kræfter, der ligger ude i de lokale områder, for vi vil under ingen omstændigheder prøve at trænge ind på det kommunale selvstyre.

Det kommunale selvstyre er for os en meget, meget vigtig faktor, og det er også derude, initiativerne og de gode ideer kommer; dem finder vi ikke herinde. Vi kan skabe nogle begyndende rammer for det, men det at udfylde rammerne sker altså ikke herinde på Christiansborg. Det sker derude, hvor tingene er forskellige; man har forskellige ønsker, alt efter om man er på Bornholm, i Nordjylland eller på Fyn. Alle mulige forskellige steder har man tanker og ideer, og de skal da vokse og have lov til at gro derude. Der er da ikke noget, vi skal pådutte dem. Vi skal bare skabe de begyndende rammer, og jeg synes, at landdistriktsredegørelsen har vist, at det er der al mulig grund til at tro at vi er på vej til at lykkes med.

Vi er ikke færdige, men vi sidder ikke på armene, vi er stadig væk interesseret i, at der skal ske endnu mere, og at der skal være mere lighed i hele landet – om man bor i byen eller man bor på landet.